

Saimaan ammattikorkeakoulu
Kulttuuri, Imatra
Kuvataiteen koulutusohjelma
Valokuvaus

Tatiana Tikka

Muotikuvaus – vuodenajat

Opinnäytetyö 2012

Tiivistelmä

Tatiana Tikka

Muotikuvaus. Vuodenajat, 20 sivua, 4 liitettä

Saimaan ammattikorkeakoulu

Kulttuuri, Imatra

Valokuvaus

Opinnäytetyö 2012

Ohjaajat: Tero Puha, Hannu Castren

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia, kuinka paljon valokuvauksen taidot ovat kehittyneet opiskelun aikana. Asian selvittämisen varten taiteilija valitsi aiheen vuodeajoista, koska samanlaisia kuvia hän teki neljä vuotta sitten ensimmäisellä digikuvauksen kurssilla. Kaikista valokuvauksen lajeista taiteilija on eniten kiinnostunut kaupallisesta valokuvauksesta ja siksi hän on voinut välttää muotivalokuvauksen tyylin opinnäytetyöhönsä. Kaupallisissa valokuvauksen teokset on tarkoitettu käytettäväksi esimerkiksi aikakauslehtien kansiin tai julisteisiin. Taiteilija ei aio näyttää kuviaan gallerioissa tai näyttelyissä.

Opinnäytetyö on jaoteltu kolmeen osaan. Jokaisessa osassa nostetaan esille aiheita, jotka taiteilija kokee merkityksellisiksi opinnäytetyöll. Ensimmäisessä osassa tutkitaan muotivalokuvauksen historiaa. Taiteilija on kiinnostunut sen kehityksestä ajan kuluessa ja kuuluisien muotivalokuvailijoiden teoksista.

Toisessa osassa käsitellään Alphonse Muchan tyyliä. Hän on tšekkiläinen taiteilija, joka insiroidi taiteilijaa luomaan kuvia. Mucha arvosti naisten kauneutta ja näytti maailmalle houkuttelevan tyylikkää naisia teoksiensa kautta. Taiteilija oli ensimmäinen, joka tuli sellaiseen tulokseen, että tärkein rooli mainosjulisteissa pitäisi olla naisilla.

Kolmas osa käsittelee opinnäytetyön tekemisprosessia. Tässä luvassa kuvaillaan yhteistyötä Laura Kalinaisen kanssa, joka auttoi hahmojen luomisessa. Kerrotaan myös mallien valinnasta ja valokuvien käsittelystä Adobe Photoshopissa.

Avainsana: muoti, Alphonse Mucha, vuodenajat

Abstract

Tatiana Tikka

Fashion Photography, Seasons, 20 pages

Saimaa University of Applied Sciences. Imatra

Faculty of Culture

Programme in Fine Art

Photography

Bachelor's Thesis 2012

Instructors: Mr. Tero Puha, Mr. Hannu Castren

The purpose of the thesis work was to examine how much my photography skills have developed during the studying process. In order to clarify that the were created topic Seasons and was chosen photos are expressing the theme. Among all photography types I am most interested in commercial photography and this is the reason why fashion photography style was selected for the thesis project. Because this is commercial photography my works are meant to be used, for example, as magazine covers, posters and other marketing forms. There is no plan to display the photos at galleries or at exhibitions.

The thesis is divided into three parts. In the first part the history of fashion photography. I was interested in works of famous artists, origins of this photography style, its development within the course of time and the main impacts on it.

In the second part works and style of Alphonse Mucha – the artist who inspires me to create my photos. Were examined Alphonse Mucha appreciated the beauty of women and showed the world attractive elegant women through his works. He was also the first discove with the idea that women should pose in posters.

Third part explains the process of making the thesis. In this chapter my work with hairdresser and stylist Laura Kalinainen is described. Cooperating with her during my thesis work was a valuable experience and a great help for me. In addition how the chose of model was made and the use of Adbe Photoshop for photo processing and also disussed.

Keywords: fashion, Alphonse Mucha, seasons

SISÄLTÖ

1 Johdanto.....	5
2 Muotivalokuvaus.....	6
2.1 Muotikuvan historia.....	6
2.2 Malli – tyhjä mutta täydellinen.....	8
3 Valokuvaamiseni taustalla.....	10
3.1 Art Nouveau.....	10
3.2 Alphonse Mucha.....	10
4 Työskentelyprosessista.....	11
4.1 Idean syntyminen.....	11
4.2 Suunnittelu.....	12
4.2.1 Yhteistyö Laura Kalinaisen kanssa.....	12
4.2.2 Mallien valinta.....	13
4.3 Studio ja Adobe Photoshop.....	14
5. Pohdinta.....	16
Lähteet.....	17

Liitteet

- Liite 1 Hiems
- Liite 2 Vere
- Liite 3 Aestas
- Liite 4 Autumnus

1 Johdanto

Viisi vuotta sitten opiskelin matkailualalla. Koskaan en miettinyt sitä, että haluaisin vielä joskus toimia kaupallisena valokuvajana. Kyllä, tykkään maalata ja piirtää, mutta Saimaan ammattikorkeakoulussa olen valinnut pääaineeksi valokuvauksen. Tähän minua innoitti elokuva *White Oleander*. Vaikka elokuva on draama perheessä, minä muistan erittäin selkeästi hetken, jossa äiti näyttää tyttärelle valokuvia ihmisten silmistä. Ne oli aseteltu seinälle kuin museossa. Sen jälkeen mieleen tuli idea, että haluaisin myös etsiä kauneutta yksityiskohdista.

Aikaa myöten ymmärsin, että en halua tuoda maailmaan kuvia yhteiskunnan ongelmista, ja siksi dokumentaarinen valokuva siirtyi sivuun päämäärissäni. Kokeilin kykyjäni maisemavalokuvaajana, mutta sekään ei ole minun alaani. Valokuvat onnistuivat teknisesti, mutta olivat tunnelmaltaan kuivia ja elottomia. Minulle luonto on Jumalan lahja ja haluan tallentaa kaikki upeat ja ainutlaatuiset maisemat päässäni. Valokuvassa ne menettävät yksilöllisyytensä ja elämän värit.

Minulla on aina ollut halu kommunikoida ja työskennellä ihmisten kanssa. Studiovalokuvauksen kurssin jälkeen päätin, että haluan viettää aikani siellä. Alussa harjoittelin valon kanssa muotovalokuvausta, tutkin vanhoja kuvia ja maalaustaiteen teoksia. Koulussa kiinnostuin mytologiasta, ja siksi toinen askel studiotyössä oli mytologisen kuvan luominen. Niissä käytin jo enemmän ihmisiä, kun harjoittelin ryhmäkuvien kuvaamista ja tutustuin pienen studiontilan mahdollisuuksiin.

Pari vuotta sitten kavereni suositteli katsomaan elokuvan *99 francs*. Minulle se oli tärehdys, tönäys työhön ja siihen, mitä oikeasti haluan tehdä. Elokuva kannusti minua etsimään itseäni. Mainos- ja muotivalokuvaus, nämä kaksi valokuvan lajia alkoivat kiinnostaa minua enemmän kuin muut. Minulle ei ole tärkeää järjestää näyttelyitä museoissa, koska minun töilläni on toinen tarkoitus. Niiden avulla haluan saada palkkani, tuoda esille kauneutta ja julkaista kuviani lehdissä.

2 Muotivalokuvaus

Nykyaikana harva kadunkävelijä epäröi, jos hänestä tulee yllättäen ilman suunnitelmaa malli amatöörivalkovaajalle. Onkin vaikea uskoa, että kamera oli vähän aikaa sitten ainutlaatuinen harvinaisuus, joka oli käytössä vain niille, joiden ammattina oli valokuvaus. Monelle ihmisille valokuva on epähistoriallinen ilmiö, sillä niin luonnollinen osa elämää se on nykyaikana.

Valokuva kehittyi aluksi kuin uutena kuvataiteen lajina. Omassa valokuvaamisessani olen halunnut kiinnittää valokuvan muotoon, joka syntyi 1920-luvulla. Sen ilmiön nimi on muotivalokuva tai fashion – kuva, mutta kuka tietää, vaikka maailman ensimmäisen muotikuva olisikin tehty Ludvig XIV:n aikana 1670-luvun lopussa painettuna kuparipiirroksena. (Salo 2005,16.)

Nykyään muotivalokuva on yksi suosituimmista valokuvataiteen lajeista. Monimuotoinen, aina tyylikäs, kirkas, huimaava, viettelevä, usein provosoiva muotivalokuva ei synny pelkästään catwalkin tenhosta, kuuluisien muotitalojen glamourista tai ylellisyydestä. Muotivalokuva, kuten mikä tahansa muu taiteen laji, heijastaa laajasti aikakauden tunnelmaa ja tyyliä, johon yhteiskunta pyrkii erityisellä aikakaudella.

Fashion-kuva voidaan ymmärtää suppeassa merkityksessä – valokuviksi vaatteista, muotinäytöksestä ja backstagesta. Laajassa merkityksessä se on rajaton glamourin laji lehtikuvissa.

2.1 Muotikuvan historia

Muotikuva tuli esille 20. vuosisadan alussa valokuvauksen yleistymisen tekniikan kehittymisen myötä. Suuri vaikutus lajin kehitykseen tuli avantgardetaiteesta. Jo vuonna 1920 mainostoimistot ovat alkaneet käyttää kuvia grafiikan sijaan, mikä oli hallitseva graafisen teollisuuden ala vielä noina vuosina.

Kauppalliseen tarkoitukseen tehdyt kuvat olivat pienikokoisia ja ensi sijassa muotikuvastudioiden käyntikorttikuvia. Niissä oli esitetty vaatteet sekä edestä että takaa. Ompelimot ja räätäli liikkeet olivat tilanneet kuvia aivan kuin

mainoksiksi valmistamistaan vaateista. Muotikuvien käyttö sai julkisuutta Charles Reutlingerin valokuvien välityksellä 1800-luvulla, mutta ne muistuttivat teknisesti enemmän piirroskuvia retusointinsa takia. Ensimmäinen muotikuva julkaistiin Ransakassa *La Mode Pratique*-lehdessä vuonna 1892.(Salo 2005, 19;20.)

Muotilehdet syntyivät 1900-luvun alussa. Edelläkävijöinä tällä alalla kilpailivat toistensa kanssa Vogue ja Harper's Bazaar, jotka alkoivat sijoittaa valokuvia kansilehdille ja aukeamalle. Lehdet tekivät yhteistyötä johtavien valokuvaajien kanssa kuten Adolphe de Meyer ja Edward Steichen, jotka loivat muotikuvan estetiikan. Heidän estetiikastaan tuli konsepti lehden kustantamiseen, jossa aina seurattiin myös uusimpia rohkeita suuntauksia valokuvataiteen kehityksessä ja niitä sovellettiin romanttiseen eleganssiin perustuvaan ylellisyyteen. Varhaisille studiokuville on tyypillistä teatterillisuus, koska alkuvaiheessa mallien rooleissa käytettiin seurapiirikaunottaria tai kuuluisia näyttelijätäriä. Tärkeintä oli kuuluisimpien ja mahdollisimman edustavien naisten esittäminen uusimmissa muotiluomuksissa. (Salo 2005, 20.)

Tärkeä kehitys myös fashion-valokuvauksessa tapahtui 1930 -luvulla. "Handheld" kameran keksiminen antoi mahdollisuuden aktiivisesti ottaa kuvia ulkona ja vaikeistakin kuvakulmista.

Muoti- ja mainosalalla valokuva nousi keskeiseksi 1940-luvulla, mutta fashion-kuvan varsinainen kehitys sijoittuu 1950 – 1970-luvulle. Muotibuumi sodanjälkeisessä Euroopassa (erityisesti Italiassa) lukemattomien muotinäytöksineen ja elokuvan kasvava suosio stimuloivat erityisesti lajin kehitystä. Muotivalokuva erottautui klassisesta kaanonista, joka tuli esiin henkilöiden luonnehdinnoissa, sisustusten ja vaatteiden tyyllissä. Muotikuvaan ilmestyi "dokumentaarinen" sävy Martin Munkácsin vaikutuksesta. Hän oli toiminut urheilukuvaajana.

Kuvajournalistit toivat muotivalokuvaukseen hetken ja liikkeen pysäyttämisen idean, uusia yllättäviä näkökulmia kuvaustilanteisiin, myös vauhtia ja realismia, joita ei aikaisemmin muotikuvauksessa tunnettu. Tärkein oli reportaasimainen kuvaus, jossa omaa näkemystä ja visuaalista osaamista saattoi toteuttaa vapaimmin ja näyttävimmän. (Salo 2005, 149.)

Valokuvateknologiassa tapahtui 1990-luvulla digitaalinen murros, joka on ratkaisevasti helpottanut ja nopeuttanut valokuvaajan työtä. Kuvankäsittely ei ole uutuuksia valokuvaustaitteessa, sillä sitä käytettiin myös varhaisissa muotivalokuvissa. Nykyaikana monet tietokoneohjelmat antavat erittäin paljon ilmaisumahdollisuuksia kuvan tekemisessä ja säästävät kuvaajan ja tilaajan aikaa.

Muotivalokuvaus on siirtymässä tehtävästään kuvata vain vaatteita ja asusteita sen mukaan, kun käsitys muodista ihmisten elämässä muuttuu. Ohjaaja Michelangelo Antonioni elokuvassa *Blow up* esittelee sitä kuin erityisenä maailmankatsomuksena, tyylinä ja asenteena elämään. Muotivalokuvauksen alalla toimii myös yhä enemmän lahjakkaita valokuvaajia, kuten Irving Penn ja Richard Avedon. Valokuvaajien ponnistelujen ansiosta alan rajat laajentuivat, ja välillä fashion-valokuva sai metaforisessa mielessä melkein eksistentiaalisen sävyn. Muotikuvaan tuli piirteitä, jotka kaupallinen kuva oli aikaisemmin hylännyt: Valokuvan mestarit ilmaisivat muotikuvan kautta myös omaa maailmankuvaansa ja syviä psykologisia tunteita. Ajan kuluessa he saavat myös enemmän kuuluisuutta muotikuvaajina. Heidän joukossaan ovat valokuvaajat Peter Lindbergh, Helmut Newton ja William Klein.

2.2 Malli – tyhjä mutta täydellinen

Malli on usein nainen tai mies, joka esittelee vaatteita ja asusteita. Muoti ei kuitenkaan ole pelkästään meidän pukeutumistamme, vaan se on osa elämäntapaamme, asenne ja halu omaksua uusia asioita.

Useimmiten malleilta vaaditaan tiettyä pituutta ja tiettyjä vartalon mittoja kulttuurista ja tilanteesta riippuen. Muodin suosimissa malleissa on toteutunut naisellisen kauneuden keskeiset ihanteet, jotka vaihtuvat aikakauden mukaan. Onko maailmassa kuitenkaan naista, jolla on ideaalinen siluetti tai iho? Mielestäni jokaisella ihmisellä on päässään oma täydellisen miehen tai naisten kuva. Muotivalokuvassa mannekiinien ulkonäölle on paljon vaatimuksia, mutta heidän ei tarvitse olla täydellisiä. Kaikki saa korjattua nykyään Photoshopissa ja 20-

että 30-luvulla kuvat myös retusoiitiin aina ihanteen mukaisesti. (Wikipedia. Malli; Salo 2005, 303.)

Muoti sekä mallien ideaali ja poseraukset ovat vaihdelleet ajan ja historian tapahtumien yhteydessä. Salonkimuodissa mannekiinille oli tyypillistä vakavan juhlava pysähtynyt veistoksellinen esittämistapa, ja siksi ilmeikkyys ja yksioöllisyys ei näkynyt kasvoissa. (Salo 2005, 66; 69.) Monet kuvat muistuttavat kuvaruutua musta-valkoisesta elokuvasta.

Toistuvat ja vakioidut asennot välittävät voimakkaasti mielikuvaa sukupuolten erilaisuudesta varhaisissa kuvissa. Kaikki muuttui 60-luvulla radikalismien aikana. Muotivalokuvassa testattiin seksin rajoja, esimerkiksi alusvaatekuvassa malli esittää itseään aikaisempaa rohkeammin, ja ensimmäinen kerran kuvissa oli tupakoivia naisia. Myös kuvan estetiikka vaihtui. Tärkeää oli liike ja tanssi. Vapauden, seksin, viinan ja rodun jälkeen testattiin sukupuolirooleja ja vartaloihanteita. (Salo 2005, 135;153.)

Jos vertaillaan 1900-luvun alun ja nykyajan muotokuvia, näemme että muodissa ja maailman historiassa on tapahtunut iso askel eteenpäin

Mitä tapahtuu nykyaikana? Muotivalokuvaus on yksi taiteen osa. Monet valokuvat ovat esillä museoissa, jotkut ovat niin kuuluisia, että niitä voi verrata maailmanhistorian tärkeisiin taideteoksiin. Renessanssin, rokokoon ja muinakin aikakausina on kuvattu kauneita naisia ihanissa vaatteissa. Tästä tulee mieleen, että maalaukset ovat myös muodin osia, sillä onhan niissä esitetty kauden tyyli ja elämäntapa. Jatkossa vaan tekniikka muuttui. Fashionkuvissa on paljon dynamiikkaa, tunteita, joskus kuvissa seurataan historian esikuvia.

Varhaisissa muotikuvissa malli oli vain henkilö, joka esitteli vaatteet, mutta tänä päivänä on kyse ammatista. Muotikuvat tarjoavat naisille mahdollisuuden leikitellä erilaisilla naisrooleilla ja luoda kriittisiä etäisyyttä naiseuden todellisiin kulttuurisiin vaatimuksiin. Tässä mielessä muotikuvat ovat eskapismia, pakoa reaalityodellisuuden naisille varaamista tehtävistä. Samalla ne ovat fantasia siitä, mitä kaikkea naiseus voisi olla. Valokuvaajan roolina on tuottaa ja tallentaa näitä naamioita, tehdä kuvitelmista näkyviä ja ikään kuin mahdollisempia.

3 Valokuvaamiseni taustalla

3.1 Art Nouvaeu

Nimellä Fin de siècle kutsutaan myös 1800-luvun loppua , jolloin Euroopassa oli vallalla art nouveau eli jugend tyyli. Aikakausi merkitsi irtaantumista taideakatemioiden historiallisista säännöistä, mikä ei tapahtunut ilman vastustusta.

Art Nouveaulle oli tyypillistä eri taiteenalojen välisten rajojen hävittäminen niin, että ihmisen koko elinympäristö tuli taiteilijan ulottuville. Tyyliille on ominaista rytmikkäästi aaltoileva ja epäsymmetrinen muotokieli sekä luonnonläheiset aiheet (Wikipedia, Jugend.)

3.2. Alphonse Mucha

Alphonse Mucha syntyi ja kasvoi pienessä kylässä Ivancice, mutta hän koki suurimman menestyksensä Pariisissa. Hänen julisteensa, koristepaneelit, kalenterit, postikortit, aikakauslehtien kannet ja satukuvitukset ovat tulleet tunnetuksi ja saavuttaneet valtavan suosion. Hänen taiteensa perustuu käsitykseen ainoasta kaikenkattavasta elämänvoimasta, jota ilmaisee dekoratiivinen kaariviiva. Tärkeintä on kuitenkin, että nämä teokset loivat uutta taidetyyliä – Le Style Mucha. Tyyli tuli malliksi koko graafiikko- ja suunnitteli-taiteilijoiden sukupolville. (Mucha 1999, 8;10;13.)

Ilman epäilystäkään Alphonse Muchan panos jugendtaiteen kehittämiseen on valtava. Hänen työnsä hämmästyttävät uskomattomalla mittavuudellaan ja ihmeellisellä plastisella kauneudellaan. Ne sokaisevat mielikuvituksellaan, tarinoillaan ja allegorioillaan sekä runsailla väreillään ja piirustuksen runsaudellaan. Alphonse Mucha ja hänen teoksensa ovat aarre, jota ihmiskunta voi ihailia ja olla ylpeä.

Voimakas vaikutus art nouveaussa oli symbolismilla, siihen myös kuului puritaaninen piirre, joka epäroi naisten muuttuneesta roolista yhteiskunnassa. Symbolistit kuvasivat naisia salaperäisenä, mutta samaan aikaan hysteerisinä ja jopa painajaismaisina ja kauhistuttavina. (Mucha 1999, 15.)

Samaistumalla symbolisteihin Mucha on onnistunut luomaan kuvan kauniista, tyylikkäästä ja sulavasta naisista. Hän on aivan kuin jähmettänyt figuurinsa ihmisen ja jumalan maailman välille. Nainen on puolijumalatar, luonnon nymfi, kohtalon ruumiillistuma. Viirtaavia hiuksia ja kankaita ovat ominaisuudet, jotka assosioituvat Muchan taiteeseen. Näin maailmalle tuli uusi naishahmo – la femme flate, les femmes Muchas.

Koko elämänsä tsekkiläinen Alphonse Mucha maalasi naisia ja uskoi, että moderni taide ei tunne rajoja. Omaa taidetaan hän kutsui ”kankkaalle kuvatuiksi teemoiksi” eikä koskaan hyväksynyt niitä pelkästään koristeina.

Alphonse Muchan taide on houkuttelevaa taidetta. Hänen ylväät naisensa, ihastuttava väärimailmansa ja koristeellinen tyylinsä edustavat myös julkean viettelyksen näytöstä. Nimittäin Mucha oli ensimmäinen, joka tuli sellaiseen tulokseen, että tärkein rooli mainosjulisteissa pitäisi olla naisilla.

4. Työskentelyprosessista

4.1. Idean syntyminen

Ensimmäisellä digikuvauksen kurssilla tein Päivi Eroselle sarjan ”Neljä vuodenaikaa”. Silloin minulla ei ollut kokemusta studiotyöskentelyssä. Tein kaikki kuvat omassa huoneessani kotona. Kuvat olivat hyvin yksinkertaisia, mutta kiinnostuin yhä enemmän idean luomisesta. Kritiikkitilaisuudessa Päivi sanoi, että niistä tulisi hyvä kalenteri ja voisin hyötyä kalenterista myös taloudellisesti.

Opiskelun aikana oli paljon erilaisia kursseja, mutta olen valinnut pääaineeksi valokuvauksen. Heti ensimmäisen studiokurssin jälkeen päätin, että se on minun lajini. Haluan kehittää itseäni erityisesti muotivalokuvauksessa ja saada työstäni elinkeinon. Olen siis valinnut kaupallisen valokuvauksen.

Kun tuli aika miettiä opinnäytetyötä, päässäni oli paljon ideoita. Katsoin kaikkia vanhoja valokuviani ja päätin, että voisin toistaa aiheen ja katsoa mitä olen oppinut tänä aikana, mitä olen saavuttanut vai olenko viettänyt aikaa turhaan.

Monet voivat sanoa, että minun kuvitukseni vuodenaajoista on subjektiivinen. Suomessa me olemme neljän vuodenaajan ihmisiä, ja jokaisella on oma mielikuva niistä. Opinnäytetyössäni olen luonut tulkintani vuodenaajoista oman tunteeni ja sydämeni pohjalta.

Vuodenaikoihin liittyvät aiheet ovat vanha aihe: Limbourgin veljesten maalaukset keskiajalla ja Pieter Brueghel 1500-luvulla ovat tehneet ns. kuukausikuvia. Aihe on niin vahvasti osa ihmisen ja luonnon suhdetta ja ikuisesti toistuva, että myös nykytaiteilija voi ottaa sen hyvin aiheekseen.

4.2. Suunnittelu

Aloin miettiä projektia ennen joululomaa. Alkeperäinen idea oli kutsua samoja malleja, jotka olivat olleet jo ensimmäisessä projektissa neljä vuotta sitten, mutta se ei ollut mahdollista, koska he asuvat nykyään ulkomailla. Ammattimallien kanssa työskentely on kallista, ja siksi päätin käyttää kavereitani.

Ensin piti miettiä tyyliä, siis minkälaisia muotokuvia ja hahmoja haluaisin luoda ja tuoda esille. Sen jälkeen, miten teen meikkauksia ja kampauksia? Ennen minä itse tein kaiken eli olin samaan aikaan stylistin, puvustajan ja valokuvaajan roolissa. Se on rasittava asia, koska pelkästään tyylin luominen vaati kolme – neljä tuntia ja sen jälkeen ei ole voimaa kuvata. Onneksi ratkaisu löytyi Laura Kalinaisen ansiosta.

4.2.1 Yhteistyö Laura Kalinaisen kanssa

Kampausten ja meikkausten valitsemista varten käytin apunani Internetiä ja muotilehtiä. Sitten, kun neljän vuodenaajan tyyli oli suurin piirtein valittu, aloin etsiä ammattilaista, joka auttaisi minua konkretisoimaan omia ideoitani ja suunnitelmiani. Onneksi ehdotukseeni vastasi Etelä –Karjalan ammattiopiston opiskelija Laura Kalinainen. Häntä kiinnosti ajatukseni vuodenaikojen hahmojen luomisesta valokuvausta varten ja päätimme tehdä yhteisprojektin. Palaverissa hän tarjosi oman vision vuodenaikojen tyylistä. Poimimme ideoitamme yhteen ja aloitimme työskentelyn.

Lauran tehtävänä oli luoda kuvaukseen tunnelma ja huolehtia siitä, että rekvisiitta, meikki ja kampaukset vastaavat tavoiteltua vaikutelmaa. Yhteistyö oli hyvin mielenkiintoinen kokemus meille molemmille. Se merkitsee paljon minulle, koska tulevaisuudessa haluaisin avata oman valokuvastudion ja jatkaa työskentelyä stylistien kanssa. Sellainen olisi erittäin sujuva ja käytännöllinen ratkaisu, sillä silloin minun ei tarvitsisi miettiä, miten kampaus ja meikkaus pitäisi tehdä.

Minun osuuteni kuvauksissa oli kuvan ideointi, valaistuksen suunnittelu ja tekninen toteutuminen. Laura oli läsnä koko valokuvauksen prosessissa. Hän viritti meikkauksia jatkuvasti ja oli minun assistenttini valojen kanssa. Stylistin korkean laadun ansioista työaikani Photoshopin kuvankäsittelyssä selvästi väheni.

Tästä tulikin mieleeni, kuka on oikeastaan muotikuvan tekijä? Stylisti vai valokuvaaja vai molemmat? Muotivalokuvaus on aina ryhmätyön tulos. Parhaimmillaan muotokuvaus voi olla euforinen kokemus, visuaalinen organismi, kun työryhmä tuntee todella onnistuneensa.

4.2.2 Mallien valinta

Mallien hakuprosessi ei ollut pitkä, sillä alusta alkaen jo tiesin ketä haluaisin kutsua. Kysymys oli vain siitä, vahvistaako Laura heidän valintansa. Se oli tärkeää, koska hiusten pituus voisi olla liian lyhyt kampauksille. Onneksi kampaaja oli kiinnostunut tästä projektista ja ei pelännyt vaikeuksia.

Malleina olen käyttänyt aina kavereita, koska maksaminen ammattimalleille ei ole mahdollista. Kuten kaikilla tunnetuilla valokuvajilla minullakin on omat lempimallit.

Tässä valokuvasarjassa olen käyttänyt kahta minulle tuttua tyttöä, jotka ovat olleet malleinani aikaisemminkin. Kevään malli osallistui ensimmäiseen sarjaan vuodeajoista viisi vuotta sitten, mutta silloin hän oli talven roolissa. Tänä vuonna Nina on kevät, romanttinen ja hieman flirttaileva roolissaan. Olen valinnut

hänet, koska hänessä yhdistyvät kaikki kevään ominaisuudet. Hän on avoin ja helppo ihminen, joten en voinut kuvitella ketään muuta kevääksi.

Margarita esittää kylmää ja pakkasta, tylyä talvea. Häntä olen käyttänyt monessa projektissa viime vuonna, sillä tykkään hänen kasvoistaan ja luonteestaan. Minun mielestäni hän onnistui erittäin hyvin talven roolissa, ja työ hänen kanssaan on helppoa ja nopeaa.

Sonja on yllättävän hyvä malli. Kyseessä oli ensimmäinen yhteistyö hänen kanssaan, ja olen siitä todella tyytyväinen. Katuvainen, märkä, mieteliäs syksy henkilöytyi Sonjassa.

Viimeinen ja nuorin malli on Darya. Hän on ainut malli, joka ei ollut tuttu minulle. Löysin hänet kaverien kautta, ja onneksi häntä ei tarvinnut kauan taivutella, koska kaikki nuoret tyttöt tykkävät tulla kuvatuksi. Tuoksuva, miellyttävä, aurinkoinen ja antelias kesä elää Daryassa.

Muotivalokuvaus on kuvaajan ja mallin välinen asia ja onnistuu, kun heillä on hyvä kontakti keskenään. Tärkeää paitsi ohjata asentoja on myös luoda yhteinen tunnelma tai mielentila. Sain paljon kokemusta mallien kanssa, sillä kun kaikilla on oma luonne, pitää kaikille myös löytää yksilöllinen ratkaisu. Silloin kukaan ei huomaa, miten rankka ja pitkä päivä oli studiossa.

4.3 Studio ja Adobe Photoshop

Studio on tuttu paikka minulle ja voisin sanoa, että se on lempipaikkani koulussa. Tunnen toimivani siellä kuin kala vedessä. Valokuvauksessa käytin valkoista fondia, koska se helpottaa työtä jatkossa: sitä on helppo värittää tai vaihtaa Photoshopissa. Softboxia käyttämällä sain tasaisen valon mallien kasvoille.

Talven ja syksyn kuvissa käytin lasia. Toisessa haluisin saada sade- efektin, koska syksy minun päässäni on märkä, ja usein on niin masentava olo, että haluan aina itkeä. Talvessa lumi on tärkeä. Aina on mukava katsoa ikkunasta, kun sataa lunta. Vaikka Suomessa talviaika on kylmä ja on kovat pakkaset, lumi on sitäkin pehmeämpää ja valkoisempaa.

Kevään ja kesän rekvisiittana käytin kukkia ja hedelmiä. Vaikein oli keksiä jotain ytimekästä keväälle, koska se on neutraali vuodenaika. Vaikka silloin luonnossa tapahtuu paljon asiota, kuvauksessa juuri se aiheutti ongelmia. Ratkaisin ongelman, kun assistentti ehdotti kukkien terälehtien sirottelemista.

Photoshopissa leikin värimaailman kanssa. Sen avulla halusin vahvistaa nimenomaan vuodenaikojen värejä. Tärkeää oli poistaa ongelmia mallien kasvoilta, mutta ei kuitenkaan tehdä heistä nukkeja.

5 Pohdinta

Opinnäytetyö koostu neljästä kuvasta, joiden nimet ovat Hiems, Vere, Aestas ja Autumnus. Valitsin latinan kielen, koska se on assosiaationi paitsi antiikin myös taikuuden ja nymfiejän maailmaan. Näissä nimissä on enemmän vuodenaikojen ääniä, elämää ja tarkoitusta.

Työn aikana sain paljon kokemusta studiotyöstä. Erittäin tärkeää minulle oli kokemus kampaajan kanssa. Yhteistyön ansioista saimme upeita kuvia. Se oli pitkä prosessi: olen väsynyt, mutta tyytyväinen.

Prosessin aikana sotkin, mitä oikeastaan teen: onko kyse muoto- vai muotivalokuvasta. Sain selvän asiasta Hannu Castrelhin ja Tero Puhon avulla. Vaikka minun kuvani eivät esittelekään vaatteita, ne edustavat muodin tiettyjä osa-alueita. Meikkaus, kampaus ja kauneus ovat erottamaton osa muotikuvausta.

Kuvat on mahdollista myös hyödyntää kaupallisesti. Niitä saa käyttää lehdissä esimerkiksi vapaa-ajasta tai naisten kosmetiikasta ja hajuvesistä kertovissa artikkeleissa.

Tulevaisuudessa haluan jatkaa työskentelyä Laura Kalinaisen ja muiden stailaajien kanssa. Koulun jälkeen halusin etsiä työtä mainostoimistosta, joten jatkan itseni kehittämistä tällä alueella.

Lähteet

Mucha, S. 1999. Alphonse Mucha Art nouveauun pyörteissä. Made and print in the Czech Republic by Graspö CZ, a.s.

Salo, M. 2005. Muodin ikuistajat. Muotivalokuvaus Suomessa. Hallola: Salpausselän Kirjapaino Oy

Wikipedia. Jugend. http://fi.wikipedia.org/wiki/Art_Nouveau, Luettu 29.3.2012

Wikipedia foundation. Malli (ammatti). [http://fi.wikipedia.org/wiki/Malli_\(ammatti\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Malli_(ammatti)), Luettu 28.3.2012

Kuva1, Hiems

Kuva2, Vere

Kuva 3, Aestas

Kuva 4, Autumnus